

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/27/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316010198
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8316010198.5

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.12.2022 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného Z. H. proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/37/2016 zo dňa 24.09.2020.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/37/2016 zo dňa 24.09.2020 bol obžalovaný Z. H. uznaný vinným zo zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

ako jediná zodpovedná osoba daňového subjektu I. s.r.o., V. č. XXA/XXX, A., IČO: XXXXXXXXX, DIČ: XXXXXXXXXX v daňovom priznaní k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2010 podanom na Daňovom úrade v A. dňa 31.03.2011 podľa zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov neoprávnene zaúčtoval náklady na ťarchu daňových výdavkov zo

- dňa 31.07.2010 na ťarchu účtu 518 - Ostatné služby čiastku 6 921,80 eur, na základe dodávateľskej faktúry č. 201001420, vyhotovenej dodávateľom W. T. spol. s r.o., P. V. X, XXX XX K., DIČ: XXXXXXXXXX, IČO: XXXXXXXXX, za stavebné práce,
- dňa 31.07.2010 na ťarchu účtu 518 - Ostatné služby čiastku 2 006,00 eur, na základe dodávateľskej faktúry č. 201001421, vyhotovenej dodávateľom W. T. spol. s r.o., P., XXX XX K., DIČ: XXXXXXXXXX, IČO: XXXXXXXXX, za pomocné práce,
- dňa 31.08.2010 na ťarchu účtu 518 - Ostatné služby čiastku 8 268,00 eur, na základe dodávateľskej faktúry č. 201001568, vyhotovenej dodávateľom W. T. spol. s r.o., P., XXX XX K., DIČ: XXXXXXXXXX, IČO: XXXXXXXXX, za stavebné práce,
- dňa 31.08.2010 na ťarchu účtu 518 - Ostatné služby čiastku 1 587,80 eur, na základe dodávateľskej faktúry č. 201001570, vyhotovenej dodávateľom W. T. spol. s r.o., P., XXX XX K., DIČ: XXXXXXXXXX, IČO: XXXXXXXXX, za pomocné práce,
- dňa 30.09.2010 na ťarchu účtu 518 - Ostatné služby čiastku 4 729,40 eur, na základe dodávateľskej faktúry č. 201001571, vyhotovenej dodávateľom W. T. spol. s r.o., P., XXX XX K., DIČ: XXXXXXXXXX, IČO: XXXXXXXXX, za pomocné práce,
- dňa 30.09.2010 na ťarchu účtu 518 - Ostatné služby čiastku 5 406,00 eur, na základe dodávateľskej faktúry č. 201001569, vyhotovenej dodávateľom W. T. spol. s r.o., P., XXX XX K., DIČ: XXXXXXXXXX, IČO: XXXXXXXXX, za stavebné práce,

týmto porušil ustanovenia § 21 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov, pretože išlo o výdavky, ktorých vynaloženie na daňové účely nebolo preukázané, v dôsledku čoho došlo k neoprávnenému zníženiu základu dane v rozsahu 28 919,00 eur, čím spôsobil dlh voči Slovenskej republike, zastúpenej

Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky, na dani z príjmov právnických osôb, vo výške 4 613,73 eur,

za čo mu bol podľa § 276 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 46 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona podmienene odložený a zároveň mu bol určený probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe, ktorá mu bola podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určená na 3 roky. Súčasne mu bola podľa § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zákona uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe dlh voči Slovenskej republike vo výške 4613,73 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, v dôvodoch ktorého opätovne poukázal na to, že konajúci súd vyhodnotil skutok a vinu obž. Z. H. v napadnutom rozsudku na základe vykonania výsluchov svedkov a vykonania listinných dôkazov, ktorými sú podľa odôvodnenia rozsudku listinné dôkazy z daňovej kontroly, kópie sporných faktúr, uznesenie o stíhaní T. M., správy zo Sociálnej poisťovne, výpisy z obchodného registra, výpis z evidencie priestupkov a odpis z registra trestov obžalovaného, aktualizované medzirezortné lustrácie. Konajúci súd na základe nich vyhodnotil, že listinnými dôkazmi z daňovej kontroly a kópiami sporných faktúr prokurátor uniesol dôkazné bremeno, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v obžalobe a že ho spáchal obžalovaný úmyselným konaním. Napriek usmerneniu obsiahnutému v uznesení Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/49/2019 súd opätovne zdôvodnil svoje rozhodnutie spôsobom, ktorý považuje obhajoba za nedostatočný. Ako zásadný argument, z dôvodu ktorého považuje konajúci súd obžalovaného Z. H. za vinného, je skutočnosť, že ak prokurátor v konaní pred súdom preukáže, že obchodná spoločnosť, ktorej faktúry si obžalovaný zaúčtoval, nikdy tieto obchodné doklady nevydala, už len tým prokurátor uniesol dôkazné bremeno. Má za to, že táto argumentácia logicky neobstoí, a to z teoretického ani praktického hľadiska. Ako to vyplýva z ustálenej účtovnej teórie, účtovné doklady tvoria neoddeliteľnú súčasť účtovníctva. V účtovníctve vystupuje účtovný doklad ako spojovací článok medzi obchodným prípadom a jeho zaúčtovaním. Možno povedať, že účtovné doklady sú základom účtovného zápisu. Pre účtovníctvo platí zásada, že bez dokladu nie je možné uskutočniť žiadny účtovný zápis. Pre vedenie účtovných zápisov platí prísna dokladová zásada. Znamená to, že účtovné zápisy možno urobiť výlučne iba na základe účtovných dokladov. Účtovné doklady okrem toho, že dokladujú (dokumentujú) účtovné zápisy, overujú uskutočnené obchodné prípady, ovplyvňujúce stav majetku podniku a záväzkov podniku, jeho náklady a výnosy, výdavky a príjmy, ako aj účtovné prípady súvisiace s účtovnými prevodmi pri účtovnej závierke s opravami účtovných zápisov a pod. Účtovné doklady, ktoré obž. Z. H. ako štatutár spoločnosti I. s.r.o. použil ako podklad na zaúčtovanie obchodných prípadov - nákup a zaplatenie za dodané služby od spoločnosti W. T. spol. s.r.o. spĺňali a spĺňajú všetky zákonné predpoklady pre ich použitie na účely účtovníctva a následné zhrnutie súvisiacich nákladov do daňovo uznateľných nákladov. Skutočnosť, či tieto účtovné doklady boli riadne a včas zahrnuté v účtovníctve ich vystaviteľa spoločnosti W. T. spol. s.r.o. je mimo dispozície obž. Z. H. a za túto skutočnosť nemôže byť voči nemu vyvodzovaná trestná zodpovednosť. Obž. Z. H. pritom počas konania opakovane uvádzal nasledovné: Správca dane počas celej daňovej kontroly a následne aj v dodatočnom platobnom výmere spochybňoval reálne dodanie stavebných a pomocných prác, pričom obž. Z. H. poukazoval a odôvodňoval realnosť dodaných služieb, okrem iného aj tým, že náklady vynaložené na služby, ktoré zabezpečoval prostredníctvom spoločnosti W. T. spol. s r.o., sú v priamej súvislosti s jeho príjmami a tržbami, výsledkom čoho bol dosiahnutý jeho hospodársky výsledok. Od obž. Z. H. sa požadovalo nad rámec jeho možnosti preukázať skutočnosť, ktoré ovplyvniť nemôže a ku ktorým listinné dôkazy nemôže zabezpečiť, s poukazom na to, že spoločnosť W. T. spol. s r.o. má svojich štatutárnych zástupcov a sama zodpovedá za riadne vedenie účtovníctva a za plnenie si daňových povinností. Pri nadviazaní bežného obchodného styku so spoločnosťou W. T. spol. s r.o. z verejne dostupných zdrojov zistil, že išlo o spoločnosť riadne na trhu činnú a o totožnosti jej štatutárneho zástupcu nemal dôvod pochybovať. Pokiaľ správca dane nespochybnil u neho vykázané tržby za dodané služby a uznal u neho výnosy za vykonané stavebné práce na objekte C. v V., mal by prijať aj jeho argumentáciu o tom, že na dosiahnutie výnosov je potrebné vynaložiť určité náklady, pričom správca dane a ani konajúci súd v napadnutom rozhodnutí nespochybnili výdavky uplatnené obž. Z. H. z hľadiska výšky v tom zmysle, že by boli neprimerané dosiahnutým ziskom z hľadiska ich výšky. Pri výkone podnikateľskej činnosti sa správal trhovo a zabezpečoval si za účelom dosiahnutia zisku vstupy pre svoje podnikanie v rámci svojich možností a v rámci zákonom povolených úkonov a v súlade s tým si náklady na zabezpečenie vstupov pri zdaňovaní príjmov aj uplatňuje. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR 6Sžf/37/2012, v ktorom dal Najvyšší súd SR do pozornosti, že „základným kritériom pre uznanie výdavkov ako daňovo uznateľných v zmysle príslušných

ustanovení zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z příjmov v znení neskorších predpisov sú tri podmienky, ktoré musia byť splnené súčasne, a to: podmienka vecnosti (výdavky musia byť vynaložené na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov, tzn., že musí byť súvislosť medzi zdaniteľným príjmom a konkrétnym výdavkom), podmienka preukázateľnosti a podmienka zaúčtovania (preukázateľný výdavok musí byť zaúčtovaný). Cieľom daňovej kontroly je zabezpečenie podkladov v súčinnosti s daňovým subjektom na zistenie, či si daňový subjekt splnil v súlade s príslušnými hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu.“ Daňová kontrola pritom identifikovala ako náklady, ktoré nie je možné uznať za znižujúce základ dane, náklady na obstaranie tovarov a služieb od spoločností E. s.r.o., M. reál s.r.o., R. s.r.o., T. W. s.r.o. a W. T. spol. s r.o.. Obž. Z. H. bez pochybností preukázal, že tento predpoklad správcu dane u spoločností E. s.r.o., M. reál s.r.o., R. s.r.o., T. W. s.r.o. nie je správny a že všetky podmienky na daňovú uznateľnosť nákladov na služby od týchto spoločností boli splnené. Čo sa týka spoločnosti W. T. spol. s r.o., obž. Z. H. prostredníctvom svojej spoločnosti služby od tejto spoločnosti objednal a na stavbe objektu C. boli aj reálne vykonané. Nemôže byť považované za dôkaz proti obžalovanému, že tento nie je schopný zabezpečiť, aby jeho dodávateľ služieb vykonané práce a prijaté platby za ne riadne zaúčtoval a aby ich správne deklaroval vo svojom daňovom priznaní, to je daňovoprávna a trestnoprávna zodpovednosť štatutárov dodávateľskej spoločnosti W. T. spol. s r.o.. Obž. Z. H. v priebehu daňovej kontroly aj samotného trestného konania preukázal splnenie všetkých troch základných podmienok daňovej uznateľnosti nákladov vyfakturovaných spoločnosťou W. T. spol. s r.o.. Stavbou objektu C. v V. dosiahol zdaniteľné výnosy, ktoré v celom rozsahu zahrnul do daňového priznania svojej spoločnosti I. s.r.o.. Jednalo sa o zdaniteľné výnosy za dodanie celej stavby, na ktorej v záujme riadnej fakturácie a zaplatenia za vykonané dielo bolo nevyhnutné, aby boli vykonané riadne a včas všetky práce, vrátane subdodávateľsky riešených stavebných prác, pomocných stavebných prác a upratovacích prác. Pokiaľ by neboli vykonané, ani spoločnosť I. s.r.o. by nebola dosiahla zdaniteľný príjem z dodania nekompletného diela. Pokiaľ mal správca dane pochybnosti o vykonaní týchto prác, bolo by to zjavné aj zo zdaniteľných príjmov, že za tieto práce by nebola dostala spoločnosť I. s.r.o. zaplatené ak by dielo nebola vykonala v celom rozsahu. Služby od spoločnosti W. T. spol. s r.o. boli na dielo reálne vykonané, obž. Z. H. za ne riadne zaplatil a následne celé dielo vyfakturoval objednávateľovi, pričom zaplatenú sumu zahrnul do zdaniteľných výnosov. Preukázal tak splnenie podmienky vecnej a časovej súvislosti medzi zdaniteľným príjmom a konkrétnymi nákladmi vynaloženými na služby od spoločnosti W. T. spol. s r.o. ako základnej podmienky daňovej uznateľnosti nákladov. Obž. Z. H. zároveň preukázal aj splnenie druhej a tretej podmienky daňovej uznateľnosti sporných nákladov, a to jednak preukázal vynaloženie týchto nákladov ich zaúčtovaním do vecne a časovo súvisiaceho obdobia a ich zadeklarovaním v daňovom priznaní, a preukázal aj ich zaplatenie v hotovosti v celom rozsahu. Ich vynaloženie preukázal navyše aj tým, že vyfakturoval celé dielo vykonané v dôsledku všetkých prác vrátane prác uskutočnených spoločnosťou W. T. spol. s r.o., bez ktorých by dielo nebolo možné ukončiť a vyfakturovať.

Obž. Z. H. tieto skutočnosti v rámci svojej obhajoby preukazoval napriek tomu, že daňové konanie a trestné konanie sú rozdielne predovšetkým v tom, na kom spočíva povinnosť preukázať oprávnenosť výdavkov a príjmov zahrnutých v daňovom priznaní a majúcich vplyv na výsledok daňového priznania. Pokiaľ v daňovom konaní pri preukazovaní správnosti určenia daňovej povinnosti daňového subjektu je dôkazné bremeno na daňovom subjekte, v trestnom konaní musí byť vina páchatel'a preukázaná bez rozumných pochybností. Pre prípad obž. Z. H. to znamená, že bolo v trestnom konaní nevyhnutné zo strany obžaloby preukázať, že ku skráteniu dane zo strany spoločnosti I. s.r.o. došlo, čo sa však nestalo. Pokiaľ došlo zo strany spoločnosti W. T. spol. s.r.o. k skráteniu dane tým, že do účtovníctva a následne do zdaniteľných výnosov nezahrnula príjmy dosiahnuté zo zaplatených služieb od spoločnosti I. s.r.o., nemôže to byť na farchu I. s.r.o., resp. jej štatutárneho zástupcu. Zodpovednosť za riadne vedenie účtovníctva však nesie výlučne sama účtovná jednotka a preto tvrdenie, že už samotným preukázaním skutočnosti, že predmetné faktúry spoločnosť W. T. spol. s.r.o. nevystavila, znamená unesenie dôkazného bremena obžalobou, nemôže obstáť. Spoločnosť I. s.r.o. nemôže a nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť a zodpovedať za to, či vystaviteľ faktúry W. T. spol. s.r.o. evidoval tieto faktúry v účtovnom systéme a či ich zahrnul do svojich výnosov. Pokiaľ nie, je potrebné skúmať zodpovednosť spoločnosti W. T. spol. s.r.o. z možného spáchania trestného činu skrátenia dane, pokiaľ faktúry zaplatené spoločnosťou I. s.r.o. nezahrnula do zdaniteľných výnosov a nezahrnula ich do výpočtu svojej daňovej povinnosti k dani z príjmov právnických osôb. Súd sa však tvrdeniami obhajoby bez bližšieho vysvetlenia nezaoberal s odôvodnením, že ich považuje za nedôveryhodné. Takýto postup je v rozpore so zásadami hodnotenia dôkazov. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/37/2016 zo dňa 24.09.2020 zrušil v celom rozsahu a alternatívne

bud' vrátil vec okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie alebo aby vo veci rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí v celom rozsahu.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V rámci prieskumného konania odvolací súd najprv preskúmal procesný postup konajúceho súdu, avšak vzhľadom k tomu, že vo veci rozhoduje druhýkrát po podaní toho istého odvolania z dôvodu zrušenia rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/1/2021 z 31.03.2021 rozsudkom NS SR sp. zn. 4Tdo/63/2021 z 18.05.2022 v dovolacom konaní a po druhýkrát o odvolaní ako takom, opätovne konštatuje, že procesná situácia v konaní pred súdom prvého stupňa sa nezmenila, táto je v súlade so zákonom a hoci sa obžalovaný nezúčastnil tohto nariadeného úkonu súdu, na ktorom konajúci súd aj vo veci rozhodol, úkon je zákonný, keďže obžalovaný vyslovil súhlas s jeho vykonaním v jeho neprítomnosti. Jeho práva na obhajobu zabezpečoval jeho obhajca, ktorý predniesol argumenty o nevine obžalovaného. K procesným chybám vytkávaným obhajcom v záverečnej reči odkazom na jeho predchádzajúce vyjadrenia pred vyhlásením prvého rozsudku v tomto konaní (rozumej rozsudok z 28.01.2019) odvolací súd v stručnosti uvádza, že tieto v odvolaní teraz nenapáda. Procesné nedostatky v konaní však boli predmetom prvého v poradí odvolacieho konania vedeného pod sp. zn. 5To/49/2019, preto odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na svoje predchádzajúce rozhodnutie zo dňa 05.02.2020, keďže na odpovediach k vytkávanému procesnému postupu zotrváva.

Dôkazy, o ktoré konajúci súd opieral svoje skutkové zistenia, boli vykonané podľa pravidiel stanovených procesným predpisom, preto mohli tvoriť zákonný podklad pre skutkový základ viny obžalovaného. Po ich preskúmaní a vyhodnotení nielen jednotlivo, ale aj vo vzájomných súvislostiach odvolací súd konštatuje, že skutkový stav uvedený vo výroku o vine napadnutého rozsudku má svoju oporu v procese dokazovania, a tento považuje za vecne správny.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplývajú úvahy konajúceho súdu o preukázaní, že obchodná spoločnosť W. T. spol. s r. o., ktorej faktúry obžalovaný nechal zaúčtovať, nikdy tieto obchodné doklady nevydala, v dôsledku čoho daňovým subjektom I., s. r. o., vykázané náklady uvádzané v skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku, nie je možné považovať za preukázateľné. Vykonaným dokazovaním, najmä listinnými dôkazmi z daňovej kontroly doloženými k písomnému oznámeniu a kópiami sporných faktúr, ale aj výsluchom svedka M. W., ktorý bol v minulosti konateľom a spoločníkom spoločnosti W. T., s. r. o., a ktorý uviedol, že obžalovaného vôbec nepozná, podľa názoru konajúceho súdu prokurátor uniesol dôkazné bremeno a preukázal, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v obžalobe, že ho spáchal obžalovaný a to úmyselným konaním, ktorého cieľom bolo znížiť daňový základ a tým aj daňovú povinnosť.

Uvedené hodnotenie konajúceho súdu nie celkom zodpovedá ustanoveniu § 168 ods. 1 Tr. poriadku, keďže z neho nemožno zistiť, ako sa konajúci súd vysporiadal s námietkami obžalovaného predkladanými v záverečnej reči a počas tohto konania, predovšetkým so zavinením, keďže namietal, že vypočutý svedok M. W. nebol tou osobou, s ktorou mal konať za obchodnú spoločnosť W. T., s. r. o., pričom práce vykonané boli, obchodná spoločnosť I., s. r. o., ich uhradila a on nezodpovedá za to, že obchodná spoločnosť W. T., s. r. o., nezahrnula do účtovníctva účtovné doklady, ktoré preukazujú úhradu prác vykonaných v prospech spoločnosti I., s. r. o., na stavbe, ktorá sa riadne realizovala, o čom svedčia aj ďalšie účtovné doklady.

Vzhľadom na skutkové tvrdenia ustálené konajúcim súdom a námietky uplatňované obžalovaným i voči hodnoteniu dokazovania odvolací súd v prvom rade konštatuje, že z výsledkov vykonaného dokazovania možno v rovine reálnej istoty uzavrieť, že stavba bytového domu C. sa realizovala a na tejto stavbe vykonávala práce aj obchodná spoločnosť I., s. r. o.. Tento záver možno oprieť o účtovné doklady preukazujúce stavebnú činnosť, ako aj o výpoveď svedka M. Z. za obchodnú spoločnosť R., s. r. o., ktorá dodávala stavebný materiál obchodnej spoločnosti I., s. r. o., práve na stavbu v K. v V.. Je tiež dokázané, že konateľom obchodnej spoločnosti I., s. r. o., v roku 2011, kedy obchodná spoločnosť podávala daňové

priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2010, bol práve obžalovaný a toto daňové priznanie aj podpísal ako jediná zodpovedná osoba, čo je zrejme z výpisu z obchodného registra. To napokon sporným ani nebolo.

Sporným ale bolo, a to v posudzovanom prípade tvorí podstatu skrátenia dane, či výdavky uplatnené na zníženie základu dane boli oprávnené zaúčtované ako výdavky spoločnosti na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie zdaniteľného zisku.

Obžalovaný opiera svoju nevinu o okolnosť, že splnil všetky tri podmienky pre uznanie výdavkov ako daňovo uznateľných. Odvolací súd sa stotožnil s podmienkou zaúčtovateľnosti faktúr vystavených obchodnou spoločnosťou W. T., spol. s r. o., do účtovníctva spoločnosti I., s. r. o., čo je preukázané protokolom o daňovej kontrole a ktorú okolnosť obžalovaný potvrdil. Aj vecná a časová súvislosť ako ďalšia podmienka uznania výdavkov by bola splnená, pretože fakturované práce obchodnou spoločnosťou W. T., spol. s r. o., mali súvisieť s vykonávaním stavebných prác, ktoré daňový subjekt mal realizovať na obytnom dome C.. Odvolací súd sa však nestotožnil s treťou podmienkou a to podmienkou preukázateľnosti, t. j. že fakturované daňové výdavky boli reálne vynaložené obchodnou spoločnosťou na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie zdaniteľných príjmov, ktorá je podstatou odvolania obžalovaného.

V posudzovanom prípade úhradu faktúr vystavených obchodnou spoločnosťou W. T., spol. s r. o., je potrebné hodnotiť ako fiktívnu predovšetkým z dôvodu, že v tom čase, kedy sa realizovala stavba obytného domu C., konateľ tejto spoločnosti M. W. nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť s obchodnou spoločnosťou W. T., spol. s r. o., od 09.12.2008 do 11.08.2011 v rámci stavebnej činnosti, k čomu vypovedal v konaní pred súdom. Toto tvrdenie v podstate podporil aj svedok T. M. M., ktorý vystupoval v rozhodnej dobe pred menovaným svedkom v pozícii osoby Š. A. a ktorý sa tiež vyjadril, že táto spoločnosť nemala vlastných zamestnancov. Ak aj svedok T. M. v konaní pred súdom tvrdil, že spoločnosť W. T., spol. s r. o., podnikala aj v stavebnej činnosti, ale vo vzťahu k jednotlivým komoditám bola fakturantskou firmou, tak tejto výpovedi nemožno veriť predovšetkým z toho dôvodu, že v prípravnom konaní svedok vypovedal odlišne a to, že táto obchodná spoločnosť bola v podstate fiktívnou, nevykonávala žiadnu činnosť, bola výslovne len fakturantskou firmou a žiadne účtovníctvo nevedla. Tejto výpovedi svedka T. M. z prípravného konania zasa zodpovedá výpoveď svedka M. W. v súdnom konaní, ktorý potvrdil podpisovanie faktúr za menovanú spoločnosť W. T., spol. s r. o., predkladaných mu svedkom T. M. M., pričom tiež objasnil, že on podpisoval iba faktúry, ktoré mu boli predložené, obžalovaného Z. H. nepozná a nepozná ani firmu I., s. r. o..

Uvedený dôkazný stav k objasneniu okolností vykonávania stavebných prác spoločnosťou W. T., s. r. o., možno hodnotiť len v tom smere, že táto obchodná spoločnosť nedodala stavebné upratovacie služby obchodnej spoločnosti I., s. r. o., a reálne ich ani dodať nemohla, keďže nezamestnávala žiadnych pracovníkov a v stavebnej činnosti ani nevyvíjala aktivity.

Už len toto zistenie vážnym spôsobom spochybňuje tvrdenie obžalovaného, že práce mu dodané boli a za tieto riadne zaplatil.

Dodanie prác a ich úhrada je v ďalšom spochybniteľná i zistením, že ani jedna faktúra o dodaní upratovacích služieb nebola uhradená cez účet, k ich úhradám dochádzalo výlučne v hotovosti, pričom išlo i o vyššie sumy 7 až 8 tisíc eur, hoci v tomto období obchodná spoločnosť I., s. r. o., odoberala od obchodnej spoločnosti R., s. r. o., stavebný materiál a platby za zasielané faktúry vôbec neuhrádzala aj napriek tomu, že jednotlivé dodávky boli v podstatne nižších sumách. Obchodná spoločnosť I., s. r. o., pritom pri výstavbe obytného domu bola odkázaná na dodávky stavebného materiálu, keďže bez neho by nedokázala vyhotoviť dielo, ku ktorému sa zmluvne zaviazala. Ak tento stavebný materiál obchodná spoločnosť I., s. r. o., neuhrádzala v celkovej sume 39.823,39 eur, tak zrejme nemala finančné prostriedky. Potom je nelogickým a teda i nevierohodným, aby obchodná spoločnosť vynakladala finančné prostriedky na upratovacie práce, ak nemala na zaplatenie základného stavebného materiálu, ktorý bol pre ňu veľmi dôležitou komoditou. Úhrada v hotovosti za upratovacie práce v celkovej sume 28.919,00 eur tak nemá svoj nielen logický ale ani reálny základ. Napokon odvolací súd dodáva, že práve platby v hotovosti za služby, ktorých objem nemožno reálne preveriť, tvoria v prevažnej väčšine fiktívne náklady, čo zodpovedá aj prerokúvanému spôsobu uplatneniu základu dane.

Tieto úvahy viedli odvolací súd k záveru o fiktívnosti zaúčtovaných faktúr vystavených spoločnosťou W. T., s. r. o., hoci spĺňajú kritéria účtovných dokladov. Ak spoločnosť W. T., s. r. o., nevykonávala žiadnu stavebnú činnosť, nemohla ani uskutočniť pomocné práce uvedené vo faktúrach. Uplatňovaná námietka obžalovaného, že nezodpovedá za to, že spoločnosť W. T., s. r. o., si nezaevidovala do účtovníctva účtovné doklady, ktoré majú preukazovať jeho trestnú zodpovednosť za žalovaný trestný čin, nemôže podstatným spôsobom ovplyvniť hodnotenie dôkaznej situácie iným než prezentovaným smerom. K vykonaniu prác obchodnou spoločnosťou W. T., s. r. o., nedošlo, čo bolo dokazovaním preukázané, a teda tvrdenie obžalovaného, že tieto zaúčtované výdavky na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie zdaniteľných príjmov boli vynaložené, bolo procesom dokazovania vyvrátené. Tiež je potrebné uviesť, že podstatou prerokúvaného prípadu nie je posúdenie, či obchodná spoločnosť W. T., s. r. o., zaúčtovala faktúry vo svojom účtovníctve, ale podstatným je to, či došlo preukázateľne k vynaloženým výdavkom na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie zdaniteľných príjmov spoločnosti I., s. r. o.. Obžalovaný sa nezodpovedá za nečinnosť spoločnosti W. T., s. r. o., ale zodpovedá za neoprávnené uplatnenie daňových výdavkov, ktorými znížil základ dane a spôsobil následok na skrátení dane.

Trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1 Tr. zákona spácha páchateľ vtedy, ak v malom rozsahu skráti daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie.

Za skrátenie dane sa považuje také konanie páchateľa, ktorým dosiahne určenie dane u daňového subjektu v nižšej sume než aká by zodpovedala zákonu. Je to rozdiel medzi daňou, ktorou má byť daňový subjekt podľa zákona zaťažený, a daňou, ktorú reálne priznal daňový subjekt v dôsledku protiprávneho konania.

Z vykonaného dokazovania je teda zrejmé, že obžalovaný ako konateľ obchodnej spoločnosti neoprávnené uplatnil v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie roku 2010 výdavky v celkovej výške 28.919,- eur, čím znížil základ dane obchodnej spoločnosti o uvedenú sumu.

Pre spáchanie trestného činu skrátenia dane a poistného sa vyžaduje úmyselné konanie. Obžalovaný zahrnul do účtovníctva účtovné doklady, ktoré preukazujú výdavky uhradené spoločnosti, ktorá nevyvíjala žiadnu stavebnú, resp. upratovaciu činnosť. Obhajoba obžalovaného, že za spoločnosť vystupovala iná osoba, ktorá zabezpečila dodanie prác, nie je možné uveriť. Dispozícia faktúr vystavených obchodnou spoločnosťou W. T., s. r. o., o ktorej jej konateľ W. prehlásil, že firma nevykonávala žiadnu činnosť a obžalovaného nepozná, a o ktorej svedok T.. M. tvrdil, že spoločnosť bola fakturantskou, preukazuje vedomosť obžalovaného o tom, že fakturujúca spoločnosť nezabezpečila upratovacie práce na stavbe a faktúry vystavila iba fiktívne. O tomto spôsobe vystavenia faktúr bez vykonania prác obžalovaný musel vedieť a ak takéto fiktívne faktúry zahrnul do účtovníctva, tak konal v úmysle znížiť základ dane.

Ustálené skutkové zistenia správne kvalifikoval konajúci súd ako zločin skrátenia dane podľa § 276 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zákona, keďže obžalovaný neoprávneným uplatnením výdavkov skrátil daň o 4613,73 eur, čím naplnil aj znak kvalifikovanej skutkovej podstaty uvedeného trestného činu „vo väčšom rozsahu“. Následok bol ustálený na podklade správne rozvedených výpočtov konajúcim súdom na strane 8 napadnutého rozsudku pri zohľadnení mínusového základu dane 4636,28 eur.

Následne odvolací súd v zmysle § 317 ods. 2 Tr. poriadku preskúmal aj výrok o treste, keďže tento nadväzuje na výrok o vine, ktorý napadol obžalovaný odvolaním. Aj napriek tomu, že sa rozhoduje s odstupom času po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia odvolacieho súdu dovolacím súdom, odvolací súd konštatuje, že k zmene skutkových okolností ani ohľadne výroku o treste nedošlo. U obžalovaného nedošlo k priznaniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zákona z dôvodu, že pred spáchaním prerokúvaného trestného činu nevedel riadny život, pretože spáchal trestné činy, čo je zrejmé z odpisu registra trestov. Nebola mu ale priznaná ani priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, keďže odsúdenia má zahladené. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, čo je na dolnej hranici trestnej sadzby za prerokúvaný zločin, s podmieneným odkladom jeho výkonu s uložením probačného dohľadu nad jeho správaním počas skúšobnej doby, ktorá bola určená na 3 roky, podľa názoru odvolacieho súdu je trestom primeraným k všetkým zisteným okolnostiam prípadu, ako aj k osobe obžalovaného a k možnostiam jeho nápravy. Napokon odvolateľ neuplatnil žiadne výhrady voči uloženému trestu.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd nevyhovel odvolaniu obžalovaného, keďže ho posúdil ako nedôvodné a ako také ho postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.